¶ Sermo

vicium ingratitudinis occasionē vltra re periret in hoīe. Sane multū fatigationis assumpsit. q̄ multe dilectionis hoīem de bitorē teneret: cōmoneretq̧ grāꝝ actiōis: difficultas redemptōis: quē minꝰ esse de uotū fecerat ꝯditionis facilitas. Quid ei dicebat homo creatꝰ ⁊ ingratus? Gratis quidem cōditꝰ sum: sed nullo auctorꝭ gra uamine vl' labore. Siquidē dixit ⁊ factꝰ sum: quēadmodū ⁊ vniuersa. Quid ma gnum est quōlibet magna in verbi facili tate donauerit? Sic beneficiū creationis attenuās humana impietas. ingratitudi nis materiā inde sumebat vñ amorꝭ cau sam habere dbuerat. idq̧ ad excusandas excusatōnes in peccatis. Sed obstructū est os loquentiū iniqua. Luce clariꝰ ptz quantū modo ꝓ te o homo dispendiū fe cit de dño seruus. de diuite pauꝑ. caro de verbo. ⁊ de dei filio hominis filiꝰ fieri nō despexit. Memēto iā te ⁊ si de nihilo fcm̄ nō tñ de nihilo redemptū. Sex dieb⁹ cō didit oīa ⁊ te inter oīa. At ꝟo ꝑ totos triginta annos oꝑatus est salutē tuā ī me dio terre. O quantū laborauit sustinens. Carnis necessitates. hostis temptatiōes nonne sibi crucis aggrauauit ignominia mortis cumulauit horrore? Necessarie q̄ dem. Sic sic hoīes ⁊ iumēta saluasti do mine. quēadmodū multiplicasti mīsc'diā tuā deꝰ. Hec meditamini: in his versami ni. Talib⁹ odoramētis refouete viscera ve stra que diu torsit odor molestior pctōꝝ vt abundetis et his vnguētis nō minus suauib⁹ q̧ salutarib⁹. Nec tñ adhuc vos putetis habere illa optima q̄ in spōse vbe rib⁹ cōmendant̄. De quib⁹ incipe modo finiēdi iā s̄monis angustia ꝓhibet. Que dicta sunt de aliȷ̄s: tenete memoria: ꝓbate vita: ⁊ de his iuuate me p̄cibus vestris vt digne loq̄ possim qd̄ ⁊ dignū sit tātꝭ spō se delicȷ̄s. ⁊ vr̄as aīas ad amorē edificet sponsi Jesu christi dñi nr̄i.

¶ Sermo. xij.

N

Uo me vnguē

o ta vob̄ tradidisse recordor. Unū ꝯtritiōis: delicta multa ꝯplectēs Alterꝝ deuotōis: multa ꝯtinēs beneficia. Ambo salubria sed nō ambo suauia. Pri mum siquidē pungitiuū sentit̄. q2 mouet ad cōpunctionē amara recordatio pctōꝝ ⁊ dolorē facit: cū sequens mitigatoriū sit: diuine bonitatis intuitu: ꝯsolatiōē dante ⁊ sedante dolorē. Sed est vnguentū qd̄ ambob⁹ longe āñcellit. ⁊ h̄ appellauerim pietatis. eo q̧ fiat de necessitatib⁹ pauperꝝ. de anxietatib⁹ oppressoꝝ. de ꝑturbatōib⁹ tristiū. de culpis delinquētiū. ⁊ postremo de omnib⁹ quorūlibet miseroꝝ erumnis: etiā si fuerint inimici. Despicabiles vidē tur spēs iste. s3 est suꝑ oīa aromata vn guentū qd̄ ex eis ꝯficit̄. Sanatiuū ē. Be ati enī misericordes: q̄m ipi misericordiā ꝯsequent̄. Igit̄ multe miserie collecte at q̧ oculo pietatis inspecte: ipe sunt species ex quib⁹ vnguēta optima cōponunt̄: spō se digna vberib⁹: sponsi sensib⁹ grata. Fe lix mens q̄ taliū collectione aromatū sese ditare ⁊ impinguare curauit infundēs ea oleo misericordie. ⁊ ardore decoquēs cha ritatis. Quis putas est iocūdus homo q̄ miseret̄ ⁊ cōmodat? ꝓnus cōpati: subue nire ꝓmptꝰ: dare q̧ accipe beatiꝰ iudicās ignoscere facilis: irasci difficilis: vlcisci pe nitus nō acquiescēs: ⁊ ꝑ oīa ꝓximorū eque vt ꝓprias respiciēs necessitates? O quecūq̧ es aīa sic affecta. sic imbuta rore misericordie. sic affluens pietatis visceri bus. sic te oīb⁹ oīa faciēs. sic fctā ipa tibi tanq̧ vas ꝑditū vt ceteris p̄sto vbiq̧ semꝑ occurras atq̧ succurras. sic deniq̧ mortua tibi vt viuas oīb⁹. tu plane tertiū optimūq̧ vnguētū felix possides. et ma nus tue distillauerūt totiꝰ suauitatꝭ liq̄rē. Nō exiccabit̄ in tp̄e malo. nec feruor ꝑse cutōis ebib3 illū. s3 sꝑ deꝰ memor erit oīs sacrificȷ̄ tui. ⁊ holocaustū tuū pingue fiet Sunt viri diuitiaꝝ in ciuitate dñi virtu tū. quero an apud aliq̄s hec vnguēta īue niant̄? Et p̄mus occurrit (sicut vbiq̧ so let) mihi paulꝰ vas electionis. reuera vas aromaticū: vas odorificū ⁊ refertū omni puluere pigmētario. Christi eī erat bonꝰ odor deo in oī loco. Multe ꝑfecto sua uitatis fragrātiā lōge lateq̧ spargebat pe ctus illud. qd̄ sic affecerat solicitudo oīm ecclesiaꝝ. Uide enī q̄les spēs ⁊ qualia aro mata coaceruerat sibi. Quotidie (inquit) morior ꝓpter vestram gl'iam. Et rursum Quis infirmat̄ ⁊ ego nō infirmor? Quis scandalisat̄ ⁊ ego nō vror? Et ml'tꝭ talib⁹ que vobis bñ nota sunt: abūdabat diues iste in componendis vnguentis optimis D

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0044
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt